

Bryssel den 20 juni 2019
(OR. en, pt, de)

Interinstitutionellt ärende:
2016/0359 (COD)

9170/2/19
REV 2 ADD 1 REV 1

CODEC 1052
JUSTCIV 119
EJUSTICE 64
ECOFIN 483
COMPET 389
EMPL 264
SOC 356

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Utkast till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ramverk för förebyggande rekonstruktion, om skuldavskrivning och näringsförbud och om åtgärder för att göra förfaranden rörande rekonstruktion, insolvens och skuldavskrivning effektivare samt om ändring av direktiv (EU) 2017/1132 (rekonstruktions- och insolvensdirektiv) (första behandlingen) <ul style="list-style-type: none">– Antagande av lagstiftningsakten– Uttalanden

Uttalande från Portugal

Portugal konstaterar att det finns tillräcklig flexibilitet i förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare och om ändring av direktiv 2012/30/EU för att medlemsstaterna ska kunna utesluta vissa skuldkategorier från skuldavskrivning, begränsa tillgången till skuldavskrivning eller föreskriva en längre skuldavskrivningsperiod om sådan uteslutning, begränsning eller längre period är vederbörligen motiverad.

Portugals uppfattning är att medlemsstaterna får behålla eller införa bestämmelser för att utesluta eller begränsa tillgången till avskrivning av skatteskulder, inte enbart därför att sådana åtgärder ska anses vara vederbörligen motiverade på grund av skatteskuldernas särskilda karaktär, utan även eftersom antagande av EU-lagstiftning med inverkan på betalningen av omsättningsskatter, punktskatter och andra former av skatter skulle kräva en annan särskild rättslig grund som omfattas av särskilda lagstiftningsförfaranden i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Mot bakgrund av ovanstående förbehåller sig Portugal sin ståndpunkt vad gäller regleringen av tillgång till avskrivning av skatteskulder vid införlivandet av direktivet.

Uttalande från Tyskland

Tyskland stöder Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen om kommissionens förslag till direktiv om ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare och om ändring av direktiv 2012/30/EU (COM(2016) 723).

I.

Med hänvisning till sina tidigare uttalanden vid RIF-rådets möten den 4–5 juni och den 11–12 oktober 2018 framhåller dock Tyskland sin åsikt att förslaget inte ger något betydande bidrag till de åtgärder som inom ramen för bankunionen krävs för en varaktig minskning och ett framtida förebyggande av nödlidande lån. Detta skulle kräva mer långtgående inslag, t.ex. säkerställande av att borgenärer med säkerhetsrätt har faktisk tillgång till värdet på säkerheten i ett likvidationsförfarande.

I avdelning II (Ramar för förebyggande omstrukturering) i direktivet föreskrivs också ett stort antal nationella rösträttigheter, vilket ger medlemsstaterna utrymme att genomföra åtgärder som inte ger tillräckliga garantier mot missbruk och ekonomiskt ineffektiva omstruktureringsförsök. Detta kan leda till förseningar i nödvändiga insolvensförfaranden och därmed till lägre avkastningsnivåer.

Dessutom bör den insamling av uppgifter om återvinningsgrad som avses i artikel 29.3 b i avdelning V (Övervakning) vara obligatorisk för alla medlemsstater så att det blir möjligt att jämföra effektiviteten i insolvensförfaranden inom ramen för bankunionen.

Direktivförslaget erbjuder följaktligen inte den miniminivå för borgenärsskydd som krävs och utgör därför ännu inte något viktigt steg i riktning mot att uppfylla den handlingsplan för hantering av nödlidande lån i Europa som antogs den 11 juli 2017.

II.

Avslutningsvis anser Tyskland att direktivet, i enlighet med vad som anges i skäl 95, ger företräde åt Kapstadskonventionen av den 16 november 2001 om internationell säkerhetsrätt till flyttbar egendom (EUT L 121, 15.5.2009, s. 8) och samtliga protokoll till denna konvention, och att ett motsvarande klagörande endast utelämnats i den normativa delen av texten, närmare bestämt i artikel 31.3, eftersom de där ej nämnda ytterligare protokollen ännu inte har trätt i kraft. Tyskland utgår därför från att direktivet, i händelse av en eventuell konflikt med ytterligare framtida protokoll till Kapstadskonventionen av den 16 november 2001 om internationell säkerhetsrätt till flyttbar egendom som träder i kraft i framtiden, inte heller påverkar tillämpningen av dessa ytterligare protokoll, och att en konflikt med folkrättsliga bestämmelser som följd härav är utesluten.